

LIBRI

www.libridergi.org

Epigrafi, Çeviri ve Eleştiri Dergisi

Journal of Epigraphy, Reviews and Translations

Sayı VI (2020)

M. FOUCAULT, *Doğruyu Söylemek*. İstanbul 2014. Ayrıntı Yayınları, 160 sayfa. Çev. K. EKSEN. ISBN:9789755394527.

Yasin ÇETİN

Libri: Epigrafi, Çeviri ve Eleştiri Dergisi'nde bulunan içeriklerin tümü kullanıcılara açık, serbestçe/ücretsiz "açık erişimli" bir dergidir. Kullanıcılar, yayıncıdan ve yazar(lar)dan izin almaksızın, dergideki kitap tanıtımlarını, eleştirileri ve çevirileri tam metin olarak okuyabilir, indirebilir, dağıtabilir, çıktısını alabilir ve kaynak göstererek bağlantı verebilir.

Libri, uluslararası hakemli elektronik (online) bir dergi olup değerlendirme süreci biten kitap tanıtımları, eleştiriler ve çeviriler derginin web sitesinde (libridergi.org) yıl boyunca ilgili sayının içinde (Sayı VI: Ocak-Aralık 2020) yayımlanır. Aralık ayı sonunda ilgili yıla ait sayı tamamlanır.

Dergide yayımlanan eserlerin sorumluluğu yazarlarına aittir.

Atıf Düzeni Y. Çetin, *Doğruyu Söylemek*. Yazar: M. Foucault, *Libri* VI (2020) 383-384.

Geliş Tarihi: 20.12.2020 | Kabul Tarihi: 25.12.2020

Elektronik Yayın Tarihi: 29.12.2020

Editörya: Phaselis Research Project
www.libridergi.org

**M. FOUCAULT, *Doğruyu Söylemek*. İstanbul 2014. Ayrıntı Yayınları, 160 sayfa.
Çev. K. EKSEN. ISBN:9789755394527.**

Yasin ÇETİN*

Eser, Michel Foucault'un verdiği bir takım derslerin derlemesi niteliğindedir. "Parrhesia" kavramının MÖ V. yüzyıl ile MS V. yüzyıla kadar kullanımına odaklanmakta, kavramın farklı kullanımları, kavram üzerinden gündeme gelen sorunların ve bakış açılarının neler olduğu ortaya konulmaktadır.

Burada tanıtımı yapılan eser, dört ana bölümden oluşmaktadır. Birinci ana bölüm *Parrhesia Sözcüğü* (9-22), ikinci ana bölüm *Euripides'te Parrhesia* (23-64), üçüncü ana bölüm *Demokratik Kurumların Krizinde Parrhesia* (65-75) ve son ana bölüm ise *Kendilik Kaygısı ve Parrhesia* (76-141) başlığını taşımaktadır. Söz konusu çalışma *Sonuç Saptamaları* (142-146), okuyucuya sağlam bir bibliyografya bilgisi sağlayan *Kaynakça* (147-154) ve eserin kullanımını oldukça kolaylaştıran *Dizin* (155-160) kısmıyla sona ermektedir.

Eserin *Parrhesia Sözcüğü* (9-22) başlıklı birinci ana bölümünde kelimenin anlamı, Hellence kullanım şekilleri ve Avrupa dillerindeki karşılıkları verilmektedir. Ayrıca, sözcüğün evrimine dair genel bir tablo ortaya konmaktadır.

Euripides'te Parrhesia (23-64) başlıklı ikinci ana bölümde ise Euripides'in eserlerinden yola çıkılarak, Euripides'in eserlerinin Parrhesia kavramı açısından önemi ortaya konulmakta ve farklı Parrhesia türleri ele alınmaktadır. Euripides'in burada ele alınan eserleri ise *Ion*, *Fenikeli Kadınlar*, *Hippolytos*, *Bakkhalar*, *Elektra* ve *Orestes*'tir. Sayılan bu eserler arasından da özellikle *Ion* ve *Orestes* isimli eserlerin üzerinde durulmaktadır.

Demokratik Kurumların Krizinde Parrhesia (65-75) başlıklı üçüncü ana bölümde Pseudo Ksenophon'un eski bir metni, Isokrates'in *Bariş Üzerine* ve *Areopagitikos* isimli eserleri, Aristoteles'in *Atinalıların Devleti* ve *Nikomakhos'a Etik* eserleri ve Platon'un görüşleri üzerinden "Parrhesia" kavramının kullanımı değerlendirilmesi yapılmaktadır. *Kendilik Kaygısı ve Parrhesia* (76-141) başlıklı dördüncü ve son ana bölümde ise Platon'un *Lakhes* ve *Yasalar* diyalogu "Parrhesia" açısından ele alındıktan sonra, önceki parrhesia kavramları ile bir değerlendirilmeye gidilmektedir. Philodemos'un *Dürüst Konuşma Üzerine* isimli eseri üzerinden "Cemaat Parrhesia" olarak adlandırılan parrhesia türü ele alınmaktadır. Kamusal Parrhesia'nın Kinikler ile özdeşleştiği açıklandıktan sonra Dio Chrysostom (MS 40-110)'un *Krallık Üzerine Dördüncü Diyalog* eseri üzerinden kamusal parrhesia ele alınır. Ayrıca Plutarkhos'un *Moralia* isimli eseri üzerinden, dost ile girilen parrhesia ilişkisi ele alınmaktadır. Galenos'un *Ruhun Tutkularının Teşhisi ve Tedavisi* isimli eseri de parrhesia ilişkisine girilebilecek tanımadık birisini anlatması açısından incelenmektedir. Hristiyanlık çileciliği ile Hellen askesis anlayışı karşılaştırıldıktan sonra, Seneca'nın *Öfke Üzerine* isimli eseri, parrhesia ve kendilik kaygısı üzerinden incelenmektedir. Kendini inceleme geleneğinin Pythagorascılık'dan Seneca'ya kadar gelen geleneği ele

* Uzman Tarihçi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih Anabilim Dalı, Konya. E-mail: yasin.etin@yahoo.com | 0000-0001-7098-8550

alınmaktadır. Seneca'nın *Ruhun Dinginliđi Üzerine* isimli eseri kişinin bir ruh huzursuzluğunu, karşısındakine veya kendisine itiraf etmesi ele alınır. Öte yandan Epiktetos'un *Konuşmalar* isimli eseri kişinin kendisini incelemesi konusunda ele alınır ve Hristiyanlıktaki günah çıkarma ile benzerlikler ve farklılıklar karşılaştırılır. Euripides'ten Epiktetos'a kadar bir değerlendirme ile bölüm sona ermektedir. *Sonuç Saptamaları* (142-146)'nda ise Foucault amacını anlatarak konuşmayı bitirir. Foucault, "*Fikirler Tarihi*" ve "*Düşünce Tarihi*" kavramlarında bir ayrıma gitmiş, 'düşünce tarihi'nin bir kavramın farklı zamanlar ve farklı kişiler tarafından nasıl sorunsallaştırıldığını incelediğini belirtmiştir. Eserde, parrhesia kavramının, MÖ V. yüzyıldan MS V. yüzyıla kadar nasıl sorunsallaştırıldığını incelemiştir.